

ere nødte dertil — medens vi undersøge Sagen nærmere. Naar vi saa faa denne Undersøgelse endt, skulle vi se, hvad vi kunne gøre for jer. Naar man nu ved, hvor længe en saadan Undersøgelse kan staa paa, at der maaske kan gaa Aar, inden man bliver enig om, hvad der skal træde i Stedet for den nuværende Ordning, hvis den overhovedet kan forandres, synes det mig mere rimeligt at sige til disse Mennesker: Da eders Stilling er saa daarlig, ville vi paa en eller anden Maade se at hjælpe jer foreløbig ud over de værste Vanskeligheder, og vi skulle saa ved den forestaaende Undersøgelse se, om vi kunne gøre Forholdene bedre. Den ærede Ordfører udtalte, at Lønningen dog var mindre i 1896—97 end nu, og at den navnlig var højere i Helsingør end paa Dragør. Det er ganske vist rigtigt, men da vare Forholdene ogsaa i den Grad fortvivlede, at var man ikke traadt til paa den Maade og havde støttet Lodserne, havde vel de fleste af dem sagt deres Plads op. De havde været nødte dertil for at eksistere. I øvrigt vil jeg tillade mig at sige, at det dog ikke er ligegyldigt, hvilke Folk man faar til at være Lodser, om de ere deres Plads fuldt voksne eller ej. Man kan ikke vente at faa første Klasses Kræfter, hvad man efter min Mening absolut bør have ved disse Lodserier, hvis man ikke sørger for, at de blive lønede saaledes, at de kunne eksistere nogenlunde ordentligt. Jeg skal derfor endnu en Gang paa det allervarmeste tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Flertal.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag under Nr. 53 og 54 af *Krigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 55—67 af *Marineministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag under Nr. 69 til Ændringsforslag under Nr. 68 af *et Flertal* (se Tillæg B.)

vedtoges med 56 Stemmer mod 19.

Ændringsforslag under Nr. 68 af *Marineministeren* med den vedtagne Underændring (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 70—74 af *Marineministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B.),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 87 og 88 af *Krigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 89—91 af *Marineministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes det *Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet* vedrørende Afsnit af Lovforslaget under Forhandling.

Ordføreren (Ole Hansen): Den første Post, jeg ved dette Afsnit skal opholde mig ved, findes under Nr. 31 i Betænkningen, hvor Udvalgets Flertal har taget Forbehold over for Udgifterne til Kommissioner, som Ministeren finder Anledning til at nedsætte, og til hvilke han ikke kan afholde Udgifterne uden ved særlig Bevilling paa Finansloven. Det er et Spørgsmaal, som tidligere flere Gange har været Genstand for Forhandling og Aftale mellem Finansudvalget og vedkommende Ministre. Jeg skal saaledes erindre om, at i 1892—93 blev der truffet Aftale med daværende Kultusminister Goos, og i 1895—96 med daværende Kultusminister Bardenfleth om, at de for Fremtiden skulde begære særlig Bevilling paa Finansloven, naar det ordnære Beløb, de havde til Raadighed, ikke kunde slaa til til Nedsættelse af Kommissioner og lignende. Med den nuværende højtærede Minister er der egentlig ingen Aftale truffet. Jeg antager det noget er begrundet i, at Udvalget har ment, at den højtærede Ministers Levetid som Minister ikke var saa farlig lang, men det kan jo være, at Udvalget her tager fejl, og hvis vi tage fejl, haaber jeg, at den højtærede Minister vil indrømme, at det Forbehold, som Udvalgets Flertal har taget under Nr. 31 i Betænkningen, er ret rimeligt og fornuftigt.